

brez šminke

Nenavaden par in njun nenavaden odnos

Tom Dalton Bidwell: Družba na poti. Režija Alen Jelen, ŠKUC gledališče in Mestno gledališče ljubljansko.

Ana Perne

O b skorajšnji desetletnici delovanja gledališča ŠKUC – prva predstava v novem tisočletju obujene »gledališke redakcije« ŠKUC je bila namreč premierno predstavljena konec decembra 2000 – je prizorišče tokratne uprizoritve ponovno Mala scena Mestnega gledališča ljubljanskega, soproducenta predstave Družba na poti, ki jo je režiral Alen Jelen, obuditelj in umetniški vodja gledališča ŠKUC. V duhu uprizorjanja pri nas še neizvedenih del, ki ga med drugim goji to gledališče, doživlja besedilo mladega britanskega dramatika Toma Daltona Bidwella (letnik 1984) – krstno je bilo uprizorjeno lani – svojo slovensko praižvedbo.

Komedija, ki se v sebi (pre)obrne tudi k nasprotni strani, tako da na površje pripusti bolj grenke teme, kakršna je v prvi vrsti osamljenost, je umeščena v Blackpool, turistično priljubljen obmorski kraj v Angliji z igralniško in zabaviščno ponudbo, ki je znan po letnih razsvetljavah. Ta zunanja »bleščava« se pojavlja tudi v igri, v katere izvirnem naslovu, Company along the Mile, je prisotna promenada oziroma del te, prav tako v zgodbo vključene mestne pripadnosti. Slovenski naslov, kot ga podpisuje prevajalec Milan Štefe, nima takšne povezave, zato pa v bistvu zajame vidik, ki ga razpira igra: navzočnost nekoga v

življenju drugega. Dramatik to obravnava skozi odnos nenavadnega para, nje, transvestita, in njega, moškega, ki ga plačuje za redna prijateljska, čeprav na partnersko razmerje spominjajoča, a brez telesnega zblizanja odvijajoča se srečevanja. Za Stello in Georgea kmalu postane jasno, da ju družijo skupna preteklost, pa tudi vez, ki je ne moreta kar tako pretrgati, a obenem razdružuje nasprotje v značajih in pogledih. Če si prva

prizadeva doseči harmoničnost (to manifestira tudi želja po skupnem promenadnem sprehodu), drugega (do skorajda občutka ogroženosti) vznemirja okolica; na takšni napetosti avtor tudi zgradi potek dogajanja.

Jelen v sodelovanju z dramaturginjo Zalo Dobovšek večinoma sledi besedilu, ki v dveh dejanjih (in v časovnem obsegu nekaj ur) steče na istem prizorišču, v hotelski sobi (s pridihom »domačnosti« jo izoblikuje scenografka in obenem kostumografka uprizoritve Vasilija Fišer), kjer se par pogovarja o tem in onem, kamor pa nenadoma prične »vdirati« zunanost in tako »ogrozi« skrivnost njunega »dogovora«. A če naj bi ti »vdori« stopnjevali (Georgeovo) vznemirjenost; bi, kot se zdi, posamezne pojavne oblike zvokov (Sonja Strenar) potrebovale večjo ostrino. Tudi sicer je neprijetni občutek tujega »pogleda« mestoma (namenoma ali manj namenoma) razredčen, preide v nadaljnji pogovor, medtem pa prehod med

dejanjema kot vidnejša režijska intervencija zapolni (se v resničnost dejanj »prikrade«) pevska podoba Stelle in glasbeni vnos – že prej v nekaj taktih predvajani Bang Bang kot spomin na ljubezenske strele

(glasbena opremljevalka je bila Darja Hlavka Godina).

Vodilno vlogo pri uprizoritvi imajo igralske interpretacije; najbolj izstopa Uroš Smolej kot Stella, ki je ne podaja le z izbranimi in poudarjenimi ženskimi potezami, temveč večplastno, z vnašanjem odmerjenimi odzivi znotraj dane situacije, ki po povednosti presega njene okvire in izrazijo neko temeljno žejo po bližini. Milan Štefe se kot George giblje na karakterizacijsko manj razsežnem območju; razdražljivost in (notranji) nemir gradi na zevu, ki ga ustvari razklanost med uplivom predpostavljenega pogleda okolice in delovanjem privlačne sile odnosa s Stello. Vanj v poteku dogajanja vstopi hotelski sluga, ki ga Gaber K. Trseglav predstavi v komično razgibanih, tudi rahlo posmehljivih reakcijah na položaj »ugrabljenega«, v katerem se je znašel.

Komedija, v katero so (tudi v metaforični izraznosti) položena, ne pa vselej podrobneje razvita nekatera trpka občutenja, ob vseh poudarkih želj ter ran in razjed v slovenski praižvedbi zaživi predvsem v svojem temeljnem, dominantnem značaju.

Stran / Page: 15

Doseg / Reach: 113000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 380 cm²

2 / 2

Komedija Družba na poti britanskega dramatika Toma Daltona Bidwella v svoji slovenski praiizvedbi – v soprodukciji gledališča ŠKUC in Mestnega gledališča ljubljanskega jo je zrežiral Alen Jelen – gradi predvsem na igralskih prispevkih. Na sliki sta Milan Štefe in Uroš Smolej v vlogah protagonistov Georgea in Stelle.